

Setmanari humorístich, popular y catalá de boua mena
DESLIGAT DE TOT PARTIT POLITICH

SORTIRÁ CADA DIVENDRES

SE TROBARÁ EN TOTS LOS KIOSCOS DE LA RAMBLA Y DEMÉS LLOCHS DE VENDA DE PERIÓDICHS

Encárrechs y correspondència: plassa de la Catedral, núm. 2, bis, baixos

Número solt, 5 céntims.--Suscripció per un any, 3 pessetas.

SUMARI: TEXT: De tot arreu.—Moscas d' ase.—Lo bordet (poesia) per *Santiago Beleta*.—Una proclama per *S. Abó*.—Mesada (poesia) per *J. Ximó*.—El só de las campanas (poesia) per *Refi'a Fluviols*.—Ma barqueta (poesia) per *Lo Cid Catalá*.—La nostra vida, (poesia) per *Lo tafaner de la Conca*.—Epitafis (poesia) per *Un pi d' aprop de Reixach*.—** (poesia) per *Sisquet Ballaruga*.—A un catalá (poesia) per *Prudenci Grau*.—Humoradas (poesia) per *Lo llenyater de C*.—Cartes de fora.—A la vora del foch.—Trenca closcas.—Correspondencia.

LA QÜESTIÓ DEL PA

Sempre 'l mateix home. Fins que hi han hagut garrotadas, morts y forsa xivarri no pensa en resoldre las cuestións.

Ara que la manifestació de Avila li ha posat mal lo ventrell, há vomitat las reformas per abaratar lo pa.

DE TOT ARREU

Ab motiu del recurs interposat per En Zola davant del Tribunal de Cassació, tots els advocats d'aquell tribunal, sens excepció, han rebutjat apoyar dit recurs, y será menester que se'n hi anomeni un d'ofici. Aquesta actitud honra molt als advocats inscrits al tribunal de Cassació y al Concell d'Estat.

Desde 1875 han visitat la Basílica del Sagrat Cor de Montmartre á París, 6034 peregrinacions. Mil Prelats y 70,000 sacerdots hi han celebrat missa y mes de cent mil catòlics hi combregan per terme mitj anualment.

El Secolo, diari de Milán que no peca de clerical publica el balanç de la casa de joch de Monte-Carlo. Els beneficis puján á 14.850,000 francs. Entre 'ls gastos hi figura una partida de 5000,000 francs destinada á suvencionar á la premsa de gran circulació per *anuncis* y *reclams*. Y afegim nosaltres, per medi del silenci els dramas horrosos que's desenrotllan en aque'la daurada timba. L'any passat s'hi han suïcidat 35 personas per haver quedat totalment arruinadas.

¡Bona perspectiva pels que volian portar á Andorra tanta felicitat! Sort del Cardenal Casañas que va vetllar pera estalviar-nos aquesta nova calamitat, sufrint per sa valerosa actitud tota mena de insults dels ignorants y dels sectaris que des las columnas de *La Publicidad* y altres mes vergonyants com *La Vanguardia* pretenian embrollar la qüestió, per veure si podian p'antejar lo negoció.

Fray Pere Ricart, dominico, entregá lo dilluns de la setmana passada á la Intervenció de Hisenda de Valencia 5,000 pessetas que li foren entregadas per un penitent en concepte de restitució. Ab molta rahó diu un periodich de Valencia: «Are que pel Govern masonich d'En Moret se mira com se podrán *reventar* millor els Frares á Filipinas ellse venjan jugant aquestas passadas al Govern» puig es de advertir que fa poch anys tingué efecte pel mateix conducto la restitució d'una altre cantitat tampoch gens despreciable.

Copiem de la *Camama* d'En P. K. (Roca y Ruch «quan En Moret obra... boca abajo todo el mundo!»

Home de Deu! no faltaria mes que's possessin boca arriba per rebre las tiferadas dels indigestos pastels que's cruspeix en las lògias masonicas; per tal servey hi han *Publicitats, Globos, Progressos, Paissos, Campanas, Diluvis*, etc. etc.

El co'ossal éxit de las Missions ha tret de tíno á n'En Roca y si l'estiu fós mes aprop de segur que no s'escapava de fer una visita al Dr. Ferran. Hi han cosas que no mes las diu un boig.

Despres de vomitar una serie de desvergonyiments cóntre el clero baix lo titol de *Presbiterias* té la barra de dir en un altre secció que 'ls frares son á Filipinas els mantenedors de la ignorancia y de la estupidès.

No sabem quins calificatius reservarà pels autors dels *Katiponans*, del Pacte de sanch, amuletos masonichs, y altres mostres no menos evidents de la maldat y bestiesas del Gran mestre Morayta y dels seus deixebles.

Tothom sap, que si Filipinas son d'Espanya á las Ordre religioses se deu tan sols.

Aquest dia un periodich y un altre y molta gent

deyan que fa quatre anys que la pobra Espanya no fa mes que que papers ridiculs; que unicament hem donat un espectacle grandió als ulls del *globo terraqueo* y ha sigut l'embarc dels doscents mil homes fet pel general Azcarraga.

A nosaltres ens farà l'efecte ó ens l'ha fet, com si un senyor Gobernador, per exemple, agafés un parell de polissons ó civils, que pel cas es igual, y corregués totes las fábricas y botigas ahont s'hi fan focs d'artifici y si us plau per forsa se 'ls fes portar al govern civil y preparés després un castell de focs per festejar la visita d'una reyna, per exemple y vet'aquí que quan tothom està esperant l'espectacle una capsa de mistos que hi havia per terra s'encén sense saber cóm y patim, patam,... tot se crema avants de fer funció quedante el públich ab un pam de nas y per terra un piló de canyas cremadas y res mes.

De tot aquell floret de jovent ple de vida que se embarca sols ne queda un piló de canyas cremadas Y 'l públich s ha quedat sense funció y sense el ral d'entrada.

Are li toca el torn á la lloca de la masoneria de Barcelona: *La Publicidad*.

L'hipocritona en un article de fondo diu: «Nos ha producido triste impresion la condena del gran novelista francés. En bien y en honor de la democracia vecina anhelabamos un veredicto en el que resplandeciera la tolerancia, este sentimiento superior etc. etc.

Farsanta... ¿Are es hora d'invocar la tolerancia? Perqué no la record va *aquest sentiment superior* quan se treyan els crucifixos de las escolas y se p' rsegua la religió y 's roba á las ordres religioses ab els odiosos *drets de creixer*. Llavors era ocasió de predicar la tolerancia als seus correligionaris de Fransa.

L'alegre Ortiz també s'enterneix des las columnas de l'esmentat paper sobre la sort de la berra naturalista.

Quan nos complau aquest progres, avans solsa-ment l'enternia el bon cognac.

¿No tindria aquest bon senyor una parau'eta de commiseració per las germanetas de Neve's (Fransa) que dedicadas á cuydar malalts y á ensenyar criaturas pobres han vist passar los béns que la caritat els hi havia donat, en poder del fisch y condemnadas ademes la friolera de 207 000 frs.

Encare hi ha alguns periodichs que segueixen incensant á n'el literat brut escoria de Fransa, á n'En Zo'a. De Diluvis, Publicitats y comparsas no n'extranyem res puig son de la colla pro no'ns ho podem acabar de la Renaixensa y creyem que a xó li farà molt de mal; á molts ha escandalitzat y de veras; y no parlem de las frasses que dedica als jueus frasses dictadas per un sentimentalisme de dem la ley. Per lo que respecta á n'aquesta gént els agrahiriam que llegissin lo llibre del «Eximennis» que tracta del govern dels primpeps y segurament s'encarrilarien.

«Lo Mestre Titas» setmanari humoristich, clava en lo nombre del 23 de Febrer una fuetada á ne'ls capellans molt digna de qualsevol diari menos de un catòlich. Alló de que hi ha capellans que pènsan ab el ventre s' ho podia molt ben quedar á la butxaca perque la clasificació no es decent ni justa puig á totas las tres categorias que'ns pinta ne hi ha de tota mena y no 'n parlem mes perque lo pitjor es remenarho... Y no parlem de la furtó de sanch que fa tot el periodich, sembla redactat al escorxadador.

A pesar de que 'ns repugna ocupar tant als llegidors de LA BARRETINA ab els desplantes de La Campanota, nos es precis pendre acte dels sentiments sectaris que posa de manifest en un solt del seu darrer número en que d'u «Els clericals barcelonins cada día's presentan ab mes audacia de tal manera que's fá precis parlarhi ab els seus.

Es de l'única manera com poden contestar á la contundenta lògica dels fets!

La idea de aixecar una creu en la via pública fa sortir de tíno als caps de colla de l'impietat.

Es natural el símbol del sacrifici -no 'ls va be als que no viuen sino á espatllas dels altres com li passa á n en Roca y comparsa.

Hem rebut la nova Composició ab la qual el mestre Morera vé a enriqueir la música catalana.

Varios joves aymants de la literatura catalana, fa algun temps que venen reunintse baix la denominació de la «Colla de la Punta» fent sortir al mateix temps un periodich intim titulat *La Punta* servintlohi aixó a mes de distracció, de ensaig per cultivar la hermosa parla de Catalunya. ¡Avant sempre!

LO BORDET

Y los hombres con ser hombres han hecho una casa grande para almacenar los niños arrojados á la calle.

EUSEBIO BLASCO

A mon aymat y car germá en Joaquin M.ª Beleta.

¡Ay que's trist lo serne bort!... sens tení amparo y consol si entorn meu giro la vista ningú 'm mira 'n veig tot sol

Una nit de crú hivern en est mon, me vegé sol sens mare que carinyosa me gronxés en lo bressol.

Ni que pregui y ni que plori ningu 'm don petita almoyna tothom me diu «Deu t' ampari» y algú ¡Quin poca vergonya!

No se com ayman las mares ni si es gran lo séu amor que á ne mí ningú m' estima en 'quest mon, perque n só bort.

Tothom passa devant méu l' un rihent, l' altre cantant jo no tinch eixa alegria sempre trist... sempre plorant...

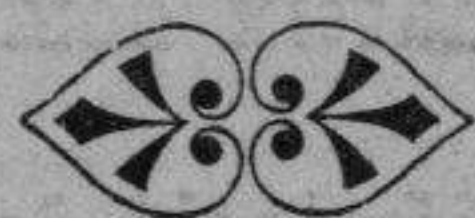
Quant contemplo una familia que no conta un sol dolor, anyoro jo ditxa tanta y allavors n' esclato ab plor,

Molts cops á n' el cementiri me ni vaig ple d' inquietut, pensatiu y febrosech, pels grans pesars abatuts...

Mes...! qu'es trist lo no saber en quin punt van enterrarlos per estar sobre sa tomba dia y nit... sempre plorarlos...

¡Oh bon Deu! tornen los páres t'ho prega mon viu anhel O si acás fes que al morir me tots dosets los trobe al cel.

SANTIAGO BELETA.

Una proclama

D'una tribu de la Serranía de Ronda, varem rebre, lo 29 del passat febrer, una fulla impresa ab such de mora sobre paper d'estrassa, que pera major claretat, puix esia escrita en andalus molt enravenat, traduhirem aqui.

«A tots los subdits espanyols y africanos de la honrada nació gitana:

Molt temps ha que la autorizada veu del Consell Suprem de tribus hauria ressonat potent a las vostres aurellas endormiscadas, si 'l desitg de reuni tota la ciencia que demana l'acte trascendental qu' anem a portar a cap no hagués contingut nostra entusiasta veu de protesta, contra 'l poble sedentari que usurpa la terra.

Sapigueho tots: en llibres antichs habem trovat que 'l nostre estat es més perfecte, la nostra vida mes pura y la nostra propietat mes llegítima.

La societat actual está corrompuda y revellida com un ase de quinse anys.

Los socialistas prou volen ferrarla al seu gust, pero tots partexen d'un punt de vista equivocac; la vida sedentaria

¿Perqué no donan lo dret de sufragi als que no son vehins d'algún poble?

¿Quina lley natural mana viure en pobles?
¿Perqué l'home lliure é independent s'ha de subjectar a la forma de la vida municipal?

Aixó degrada als homes, lo mateix que a las bestias.

Tenim camas per viure ahon ens serven y existeixen animals de carga pera portar las nostras tendas.

Es desconexer la naturalesa humana volguer que 'ls homes s'arrapin a terra com los musclos a la mar ó las plantas a la montanya.

Aquets que 's dihen lliberals, no saben de llibertat ni 'l primer clau d'una ferradura; ni 'ls socialistas coneixen més que la forma imperfecta de la societat, la forma sedentaria; ni 'ls comunistas podran sortir ab la seva de que las cosas siguen de tots, si volen que la gent visqui ordinariament sobre 'l mateix terreno.

¿Qué saben de llibertat, d'independencia y de propietat, una gent que necessita viurer en casas y ferse justicia per escrit y defensar la propietat ab gent llogada vestida diferent dels altres?

Axó ja s'ha acabat: ó 'ns donan lo dret de sufragi als que vivim allí ahon nos plau, pera portar a la practica los nostres ideals per medis dintre de la lley, ó que fassin lo favor d'anarsen ó de arruinar las ciutats; pero que s'implanti la vida perfecta de llibertat y de progrés, la vida nómada y 'l verdader y únich comunisme.

Al objecte de fer entendre nostres desitjos convoquem a un meeting y manifestació a tots nostres subdits lo divendres día 31 d'abril prop vinent, en los plans de la Manxa, a tres quarts de quinse.

Aduar de las tretse punxas día 25 de febrer de 1898.

Lo Consell Suprem.»

S. ABÓ.

MESADA

¡Pel Mars! ¡Pel Mars!
Ja ve l'aureneta
Ja fuig dels alarbs
Ja torna pobreta!
¡Pel Mars!

¡Pel Mars! ¡Pel Mars!
Com gran carabela
traspasa las mars.
ve tota fredeta
¡Pel Mars!

¡Pel Mars! ¡Pel Mars!
Tota poncelleta
obrint son tancat
se torna floreta.
¡Pel Mars!

¡Pel Mars! ¡Pel Mars!
La matinadeta
que dolssos cantars;
l'aucell xarriqueja.
¡Pel Mars!

J. XIMÓ

El só de las campanas

I

—¿Perqué, mare, la campana tan alegre va tocant?

—Es que ha vingut, filla meva, a n'el mon un nou infant

—¿Y per xó ab tanta alegria toca sense may parar?

—Si, filla, pe 'ls que al mon venen es costum lo celebrar ab gran pompa sa arribada, per xó axis la sents tocar

II

—¿Qué ho fa que are la campana lo só es estrany y mes fort?

—Es perqué, filleta meva, a enterrar duhen un mort

—¿Y per xó ab tanta tristesa, mare meva va tocant?

—Si, filla, es costum antiga de tocar pe 'ls que se 'n van, ab un só que fa tristesa perque es mes acompanyant.

**

*Passa com ab las personas,
en las campanas, lo só;
quant un naix, gran alegria
quant se mort, molta tristó.*

REFILA FLUVIOLS.

MA BARQUETA

Per lo port de Barcelona
Ab ma barqueta passejo
May ab ella res envejo
Tan maca es y tan bufona
Mientras los tontos cridan
Ab sa cara empastifada
O portantla ben tapada
Van pels carrers passejant
Jo ab tan bullici 'm marejo
Per aixó sens dur la mona
Per lo port de Barcelona
Ab ma barqueta passejo
Ella es tota m'alegria
Mon goig y ma diversió
Y per guia y protecció
Per nom li he posat Maria
Ab ella jo soch felís
Y junt ab dos meus companys
Ben lluny de fatichs y afanys
De la nau fem paradís.
Quan lo que la mantellina
Tan propensa en Carnaval
En eix temps tan animal
Fent volteretas tragina,
Jo camino ab ma barqueta
Y lluny de vostres intents
L'idol de mons pensaments
Es ma estimada mareta.
Vosaltres vos divertiu
En la miserable vida
A mi, la mar me convida,
A la gloria que 'm sonriu
Penseu companys del meu cor
Que tot lo que en eix mon feu
En l'altre ho trovareu
Mes ben pagat que á pes d'or.
Aixó veyent, ja m'ensejo,
Oració fent uua estona
Quan pel port de Barcelona
Ab ma barqueta passejo.

Lc CID CATALA

La nostra vida

Pensaments nous y vells.

¿Qu' es la nostra vida?
que 'l fum lo mateix
que te d'existencia
un temps lo mes breu.

¿Qu' es la nostra vida?
es un llum encés,
que 'l suau ventitjol
apaga molt prest.

¿Qu' es la nostra vida?
es un pensament,
qu' al volguer cambiarlo
ja no hi som a temps.

¿Qu' es la nostra vida?
temporal funest
qu' al sortí 'l bell astre
ja marxarne habem.

¿Qu' es la nostra vida?
una floreta es
qu' al matí poncella...
la tarde 's marceix.

¿Qu' es la nostra vida?
es sombra aparent
que mentres s'escapa
no 'ns en adonem.

¿Qu' es la nostra vida?
es un trist hivern,
tot ple de desditxas,
ilusions y anhels.

¿Qu' es la nostra vida?
un tressor immens
que, segons l'us, porta
al cel ó al infern.

¿Qu' es la nostra vida?
temps que 'ns dona Deu
perqu' ab nostres obres
la gloria guanyem.

LO LLENYATER DE CAMPLLONGH

Epitafis

L'hereu Call que ab porchs tractá
mori quasi de repent;
y segons deya la gent,
tots los seus lo van plorá.

Un xicot dels mes astuts
(qu'era fill d'un cert llauné)
treballava ab tant dalé
que boy morint feya embuts.

UN PÍ DE PROP DE REIXACH

**

En mitj d'una nit fosca—la tempestat avança
esclata l'encés llamp—com brahua y fera llança.
Oh sí! la nit es fosca—y el tró no para may
y aumenta ma tristesa—quan veig negre l'espai.
Veig roca ennegrida—per la fosca de la nit
alló no es tenir vida—alló es tenir neguit.
En va cerco alegría—ja tot me causa esglay
y aumenta ma tristesa—quan veig negre l'espai.

Veig perduda ma esperança
veig de sombras un misteri
fins me mata l'anyorança
y la tempestat avança
y abatut cau mon criteri.

SISQUET BALLARUGA.

A UN CATALÀ

Si tu no vols defensar-ne á ta patria esclavizada, quant los altres la defensen, allavors, muís y calla; pero del costat no 't poses de sos enemichs encare. Si de valor no disposas pera defensar ta patria, si no saps un mot d' historia de la terra catalana, allavors may no enrahones que 't farán baxar la cara. Si essent rúch, tu vols semblarne una persona ilustrada, y en ta presumida testa sols s' hi cu'tiva la llana, creume fill, frena ta llengua perque farás fer riallas. Mes lo crim, que jo 't demano que may en ta vida fassas, es qu' al ourer defensarne Catalunya esclavizada ab sos enemichs t'en vages traidorament entregantla.

PRUDENCI GRAU.

HUMORADAS

L' historia refereix de 'n Ciceró qu' al cap del nas tenia un gros sigró

Del gran Séneca diu la tradició que tocaba la flauta y lo tambó.

Los llibres refereixen de 'n Plató que sabia fe 'l truch y 'l tuti no.

Del bárbaro Neró 's compta també que fins que va morir, vida tingué

En Virgili en un llibre que jo tinch assegura que tres y dos fan cinch.

En una obra Demóstenes digué que no sol plourer may si está seré

Lo gran Solón escrit nos ha deixat que si ploa, es senyal qu' está emboyrat.

D' Anibal diu la crónica romana que morí cridant «Visca la galvanax»

De Sócrates també se refereix que li agradaba molt l' arros ab peix.

L' emperador Tiberi y sa maynada menjaban l' escudella rescalfada.

Sempre de César he sentit á dir que quant tenia son solia dormir.

Del immortal Pompeyo 's diu també que n' era un general molt petaner.

Del gran celeberrim Adriá se sab qu' ab una dona 's va casar.

Y si trovan qu' he sigut graciós convidintme d' un bon plat d' arrós.

LO LLENYATER DE CAMPLLOCH.

CARTAS DE FORA

Sr. Director de LA BARRETINA.

Tarrassa 21 de Febrer de 1898.

Molt apreciat Sr.: Veig que aquest any en moltes poblacions lo Car nestoltes se ha disfressat de filantrópich, tal volta per ferse mes simpátich, pro resulta molt mes ridícul, puig no es propi del llop fer caricias á les ovelles.

Aquí també hem vist una gran Cabalgata organizada per algunas societats tarrassencas á fi de

replegar diners pe 'ls pobres. (?) Encara que nó estich enterat dels gastos que ocasioná, ni tampoch dels benefeis que produhí. pro en casos tals, ja se suposa un resultat a lo menos de... tres pe 'l mon y un pe 'ls pobres.

Per altre part, al contemplar lo curs de la cabalgata ab ginetes enmascarats y disfressats de mil maneras y carruatjes guarnits ab semi-luxo, entre mi pensaba; ¿qui mes pobre y necessitat que aquet jovent que ara passa? Ignorant é indiferent en materias religiosas no sab hont pósa 'ls peus y s' entrega per rutiua á la corrent del sigle, olvidant debers sagrats que té com á cristiá.

Sino... pregueteuli, ¿es desitj de fer caritat lo que l' obliga á disfressarse, ó be fam de divertirse á la sombra de la filantropía? ¡Ah! ben c'ar ho diuhen las Conferencias de San Vicens que cada día mes reduhidas, casi no s' hi veuhen mes que caps blanchs y pelats, cosa que fa temer si nó tindrán sucesors, com si á Tarrassa no hi hagués jovent, ó las Conferencias fossen propias de vells, essent tres jovenets qui las fundaren.

De las altres diversions y balls d' aquestos días no 'n dich res, perque tindria f yna llarga y carregosa. ¡ud quin sols ab un dato: lo dimars á la nit en tots los cassinos se comensá l ball de disfressas á las onze (per acabar dematinet) no obstant hi assistexen gent que 's diuhen católichsganats-pastelero. ¡Quin respecte tenen á la Santa Quaresmal... no se 'n mereixan tant ells.

Ultimament dech dirli que durant los tres mesos que no li he escrit, han succehit unas «cosassas» tant asquerosas que... deixemo corre. Com hi han tants masons que semblan católich, y tots ells se dedican á perseguir y ap dregar als católichs de veras, estém en contínua lluyta; y ja se sab, sent l'enemich mes astut y poderos... a guerra encesa ganancia pe 'l diable. Per consegüent sols devém dir ¡que Deu se apiadi de nostras necessitats y miserias!

Me repeteixo ab aquesta ocasió de vosté a'ent y S. S.

UN TARRASENCH.

Un jorn la major del poble cantá les absoltes á un home qu' era molt tranquil. Lo bon home veyent que aquella colla volían burlarse d' ell, agafa una palangana plena d' oli y ab una escombreta ruxá á tots los del carrer dihent:

—Lo qu' es fa de nits de dies se veu

L' endemá tots vejeren lo que 'ls hi habián fet: la nit avans es dir es trovaren tots tacats d' oli.

LO CID CATALA.

Una senyoreta molt sensible, deya al seu carnicé:

—¿Com te V. cor per matá als pobres xayets?

—Peró, senyora, contesta ell, ¿lo tindria V. per menjarsels vius? Si 'ls homes ens hem de menjá als animals, ¿no es millor pera ells matarlos abans?

C.

TRENCA - CLOSQUES

XARADAS

Te faig á saber Luis qu' en *Total* ya se ha promés ab una noya *cuarta tres* y del tot *prima segona*, y que te una *u* mo t bona per brodar y per cosir; pro també te tinch que dir que á mi no m' agradaria perque antes molt patia de la *segona-primer*a, puig sa *u u* sempre *u invers* deya: Ningú la vol la Maria.

SALON.

Animal, n' es ma *primera* ma *segona* divertiment y tant y tant us vaig dihent trobareu qu' es ma *total* un altre nom d' animal.

PERET-DEL CARRER NOU.

FUGA DE VOCALS

L.s .lt r.s d. H.l c.n.
Ds.d. 'l pl. s.mpr. m.r.
Y s. .lg. m d. p.t.
V..g l. b.rl. y m s.nr.ch.

UN CABRIT.

TARGETA

Geroni de Cosals Jasoast

Compondre ab aquestas lletras lo nom d' un poblet catalá

Enigma de paraules

Buscar 8 paraules de 4 lletres qu' expressin lo següent: 1.ª Animal. 2.ª Per cremar. 3.ª Animal. 4.ª Adjectiu. 5.ª Per esmolar. 6.ª Animal. 7.ª Ciutat. 8.ª Classe de roba. Are unint la primera lletra de cada paraula ab les tres ultimes de la paraula del seu costat, tant á la dreta com á l' esquerra han donar lo següent resultat: 1.ª Fruyta. 2.ª Reunió. 3.ª Per menjar. 4.ª Animal salvatge. 5.ª Per tirarpedres. 6.ª Part del cos. 7.ª Cosa rodona. 8.ª Animal. 9.ª Planta. 10.ª Pecat. 11.ª Cosa que s' estira. 12.ª Animal. 13.ª Nom de dona. 14.ª Fruyta.

A forsa de rumiar ho pots ben endevnar.

LO PASTORET DE VILAFORMIU.

SOLUCIONS ALS TRENCA CLOSQUES DEL NÚMERO PASSAT

Quadro: COCA
OCAS
CASA
ASAS

Santiago Beleta: Ho publicarém.—Lo Cid Catalá: També.—Leonam Teneb: Anirá.—J. Munté: Acani, home, acani, que si dona massa roba 's fará pobre.—Dolors Ciudad: Al cove.—Un hereuhet: Al cistell.—Mapagirat: Aprofitaré la carta y lo rombo. Un tarrassench: Deu lo guardi, que t'anyorava.—Angel Miró: Es manso.—F. Hitram Legim: A la panera.—J. Xtmó: Avuy si. Prudenci Grau: Vosté no.—P. P. C.: Pse, veurem.—Lo llenyater de Campllonch: Quan hi cápiga la carbassa. la idea de la prosa, ja es coneguda.—Xiribirich: Ja varem contestarli á la *correspondencia* del periodieh.—L' escribent del Registre de Conill: ¿com se diu vosté com á suscriptor? Alló anirá.—E. O. y G.: Molt be.—J. F. y P.: No pas per are.—Salvador B. y Ll.: Tenen poca gracia.—Lo Marqués de Casa-meva.: Arreglada anira.—Lo Mestre Llarch: Ho publicarém.—Fulano de Tal.: Ho sentim, pero ja habian rebut altre carta al mateix objecte.—Miquel Juanelo: Anirán las pagesivolos. Creujd' Horta.: No ho podem publicar. Un cap gros de Manresa: Confessem l'erro, apendré ortografia ab la seva carta.—Joseph Campmany-Vilasar de Mar: Rebuda sa carta. Se li envia desde primer de i' de Mars.

Queda correspondencia pera contestar.

Impremta de P. Bofarull.—Palau, 1. Barcelona